

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârziă cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sesiunea sinodului arhidieceșan.

Cu ziua de 31 Martie a. c. a intrat sinodul nostru arhidieceșan în o sesiune nouă pentru un period de trei ani. Deputații, s'au întrunit în număr foarte mare ca nici odată până acuma.

La sânta liturghia a pontificat Escelenția Sa Domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul asistat de Preacuvioșia Sa domnul archimandrit și vicariu arhiepiscopesc Nicolau Popea, domnul protosinel Dr. Ilarion Pușcariu, protopresbiterii: Ioan Petric, Ioan Hannia, Ioan Popescu, Zacharia Boiu și Simion Popescu.

După invocarea spiritului Sânt la oarele 12 Escelenția Sa Domnul arhiepiscop și metropolit a deschis ședința prin cuvinte călduroase. „Me abat — dice — pentru astadata dela usul urmat în trecut, și la întrunirea aceasta de acum nu ve întimpin cu o cuvântare pregătită, premeditată, ci voi să ve grăiesc imediat dela inimă.“ Așa a și fost. Purcedînd dela cardinalele principii evanghelice: credință, dragoste și nădește, Escelenția Sa recomandă urmărirea acestor principii în desbaterile sinodale. Între aceste margini biserice cu succes și va continua lucrările sale spre binele credincioșilor. Lucrând din alte motive, biserica degenerază în instituțiuni lumești, consortii cu scopuri personale, cari nu sunt spre fericirea ei și a fiilor sei.

Împărtășind deputaților binecuvântare arhierască dechiară sesiunea sinodului pentru anul acesta de deschisă.

După deschiderea ședinței presidiul denumește de notari interimali din cler pre protopresbiterul Ioan Danciu și Iuliu Dan, dintre mireni pe deputații Dr. Nicolau Olariu, Dr. Absolon Todea, Pompiliu Pipos și Mateiu Voileanu.

Se prezentează și cetește hârtia consistorială, prin care se transpun actele electorale sinodului.

La provocarea presidiului și prezentează credenționalele în persoană deputații Nicolau Popea, Iacob Bologa, Ioan de Preda, Dr. Nicolau Maier, Eliă Macelariu, Dr. Nicolau Olariu, Ioachim Fulea, Simion Munteanu, Ioan Papiu, Dr. Ioan Mihu, Augustin Nicoară, Ambrosie Bârsan, Orbonaș, Pompiliu Pipos, Mateiu Voileanu, Ioan Gall, Dr. Absolon Todea, Parteniu Cosma, Anania Moldovan, Ioan Slavici, Galaction Șagău, Dr. Aurel Brote, Ioan Bechnitz, Ioan Popescu, Anania Trombițaș, Zacharia Boiu, Dr. Nicolau Pop, Ioan Petric, Iuliu Dan, Ilariu Duvlea, Petru Ciora, Nicolau Cristea, Ioan Zacharie, Dr. Moga.

S'au prezentat prin presidiu credenționalele deputaților: Alecsiu Olariu, Dragomir, Gerasim Candrea, Ioan cav. de Pușcariu.

Prin Domnul Dr. Nicolau Pop s'au prezentat credenționalul deputatului Stefan Iosif.

Dintre deputații prezenți n'au avut la sine credenționalul Ioan Hannia, Ioan Danciu, Nicolau Cosma Eugen Brote și Dr. Ilarion Pușcariu.

La notificarea presidiului se observă la protocol, că contra actului de alegere din cercul XIX. al Făgărașului a intrat protest la presidiu, care se transpune la actele electorale. Celelalte proteste intrate la timpul seu contra actelor electorale din cercurile I. Sibiu, III. Sebeș, VI. Ilia și XVI. Sighișoara sunt transpuse la acte.

Conform regulamentului se compun secțiunile pentru verificarea deputaților, și adevă cercurile 1—5 vor verifica pre deputații din cercurile 10—15, cercurile 5—10 vor verifica pre cei din cercurile 15—20, cei din cercurile 10—15 verifică pre cei din cercurile 5—10 și cercările 15—20 verifică pre deputații din cercurile 1—5.

Ședința se suspinde și secțiunile au rămas spre a se constitui și termina lucrările.

Revista politică.

Sibiu, 1 Aprilie.

Sunt teribili raportorii dela diarele ungurești. Ziua de 12 Aprilie va rămânea și însemnată în viața noastră publică din Ardeal, așa am dis noi în numărul precedent al diarului nostru. „Inteligenta patriotică din părțile ardelenne între însuflețire mare a proclamat adevă constituirea de maghiarisare în Ardeal și prin aceasta 12 Aprilie a devenit și sântită nu numai pentru Cluș sau Ardeal, ci ea trebuie înșirată între zilele cele mai memorabile și mai sârbătorite din istoria patriei noastre.“

Așa dice diarul „Magyar Polgár“ de eri, și noi o credem, căci în lumea de astăzi toate sunt posibile.

Cu ziua de eri s'a dechiarat resboiu naționalităților din Ardeal. Nu credeam că el va fi dechiarat cu atâta vâlvă, însă acuma suntem în fața faptului implinit, n'avem ce să facem, primim lupta pe terenul ce ni s'a pus, și o primim în toate consecuențele ei.

După diarele din Cluș multă lume s'a strins la această sârbare națională ungurească. În limbajul biblic vorbind, putem și noi dice: „Boierii popoarelor s'au adunat întruna asupra Domnului, și asupra unsului lui.“

„Magyar Polgár“ la locul al doilea cu litere grase tipărește următoarele:

„Ardealul e mâna dreaptă a patriei noastre. Prin fiecare petec de pământ pierdut aici de către maghiari, se stărbăște siguranța caracterului patriei maghiare, care există de o mie de ani. Contra-balanțarea acestei agitațiuni destructive contrarie maghiarismului în direcțiune patriotică, susținerea maghiarismului, recăștigarea terenului pierdut, desvoltarea culturală maghiară, toate aceste sunt apărare proprie, pre cari ar trebui să le spriginească fie-care maghiar. Prin epistolă am dispus, ca să se solveze 100 fl. la reuniune ca tacsă de membru. Primiți cu considerare filerii ungurului espatriat.“

La această telegramă „Magyar Polgár“ face următorul comentariu.

„Ce să respondem noi la aceste cuvinte puternice! Cu ce cuvinte vom exprima sentimentul adâncii recunoștințe și a stimei escentrice — rajongó tisztelet — asemenea și entuziasmul fără margini, stîrnite prin cuvintele lui Kossuth în inimile maghiarimei transilvane?“

În primele oare ale grelei noastre probleme ele ne au umplut de adevărată rêvnă dumnezeiască. Cine va putea rezista provocării profetice eșite din rostul lui Kossuth, cine nu va primi cu entuziasm misiunea, programa ce ni o dă el?

Observările lui Kossuth, serioase cum sunt ele, provoacă atențiunea întregii națiuni maghiare asupra cauzei noastre. Transilvania e mâna dreaptă a patriei noastre, așa ne spune Kossuth în mod profetic, și acestea le dice patriei mame.

Suma, prin care Bêtrênul cel sânt dela Turin se face membru în reuniunea noastră este o comoră, este moaște sînte, testate noue prin ultimele lui cuvinte.

Din părțile răsăritene a-le patriei maghiare, în prima și a unei grele lupte, maghiarimea din Ardeal salută din inimă și cu recunoștință pre Kossuth!

Alduiască-l Dumneșeu!

Până aici diarul din Cluș. E bine să facem notițe, căci cine știe ce se va mai întâmpla cu canoizarea sântilor tineri și bêtrêni. E bine că să notificăm, că patriotismul lui Kossuth e scris pe steagul celor din Cluș, patriotism, care nu ne convine nici noauă, și de sigur nici dinastiei de Habsburg.

Adresa comitatului Sibiu către celelalte corporațiuni.

(Urmare.)

Chiar cultura, care e legată de relațiunile limbistice existente și prin urmare care și în Ungaria, dacă e vorba ca dînsa să se lățească și înrădăci-neze, cere cultivarea limbilor nemaghiare, chiar această cultură se vatămă prin tendința „Reuniunilor maghiare de cultură“, deoarece-ce aceste și aleg cu preferință ca obiect de încercare pruncii nemaghiari în vârsta fragedă în care se deșteaptă mână în mână cu formarea limbii, cu sunetul dulce al limbii materne, puterile spirituale și morale ale omului, și voiesc să-i răpească dela casa părintească — vatra limbii materne nemaghiare — prin scoala maghiară, prin un „institut“, care nu poate substitui nici când influența educătoare și moralisătoare a casei părintești. „Scopul reuniunii“ — se dice în statutele acestor reuniuni (vedi § 3 al reuniunii maghiare de cultură din Ungaria de sus) — „e: a păstra și crește în poporațiunea nemaghiară spiritul maghiar și a răspândi cunoștința limbii maghiare ca limbă a statului. Pentru ajungerea acestui scop înființează pe teritoriul jurisdicțiunilor, trase eventual în cercul seu de activitate, după putința mijloacelor „sale banale proprii, asile de băieți, grădini de băieți, școli froebeliane, școli populare elementare și mai înalte, și respective le spriginește fără considerare la caracterul lor; premiează pe învățătorii meritați întrun lucrare în spirit patriotic și în răspândirea limbii maghiare precum și pe scolarii, cari dovedesc un progres deosebit în însușirea limbii maghiare; prevede scolarii sârmani cu cărți de învățământ și cu vestminte; — cu un cuvânt întrebuințează toate mijloacele legale pentru împlinirea problemei sale.“

Mijloacele citate aci sunt evident destinate pentru a le răpi copiilor născuți din părinți nemaghiari limba maternă. Asilele de copii și grădinile de copii maghiare nu înseamnă altceva, decât ca să se dedee copilul cu limba maghiară în etatea când începe mai întâiu învățarea limbii și ca această limbă să ocupe locul, care îi compete în mod natural limbii materne, astfel încât pentru aceasta nu mai rămâne loc. Părinții apoi nu-l mai înțeleg pe propriul lor copil, când se întoarce la vatra părintească din grădina maghiară de copii și din scoala maghiară. Prin premiarea învățătorilor și a scolariilor, prin ajutorarea în miserie cu mijloace de învățământ și de traiu are să se vire în familie seducerea pentru a răpi copilului limba înăscută.

A contribuți pentru aceste scopuri cu banii proprii și cu lucrarea proprie sunt recercați locuitorii germani și români ai comitatului Sibiu prin presupunerea negenată, că naționalitățile nemaghiare sunt capabile de a se sinucide.

Nu mai puțin de condamnat e pretenția de a le face pe jurisdicțiuni organe de luptă pentru nisuințele acestor reuniuni. Prin aceasta nu numai că administrațiunea publică se subtrage dela chemarea sa, ci se face chiar dușmana acesteia, dacă se poate presupune despre dînsa — după cum se face în numitele adrese, — că ea, care e chemată a servi numai binelui tuturor cetățenilor,

prin urmare nu tendențelor unilaterale ale unei naționalități și cu atât mai puțin unor tendențe îndreptate în contra celorlalte naționalități, ar fi în stare să spriginească activitatea acestor reuniuni cu scopuri și mijloace nemorale care turbură pacea națională, și acolo unde puterea și seducerea nu sunt suficiente, să aplice puterea ei de presiune. Trebuie acuzate dar' cu abuzul grav de putere oficială și condamnate organele publice, cari s'ar pune în serviciul acestor nisuițe corumpătoare.

Nisuițele de maghiarizare sunt acomodate a face din cetățenii nemaghiari aceea ce nu sunt, dar cu neconsiderarea trecutului lor istoric și a dreptului lor civic de stat, în adresă din Cluș sunt numiți „streini“ în această țeară. Nisuițele de maghiarizare slăbesc instituțiile interne ale statului în loc ca să le întărească; ele nimicesc alipirea veche, moștenită, către patrie a cetățenilor nemaghiari vătămăți în simțimintele lor cele mai intime; ele împedecă aptitudinea de acțiune a monarhiei înafară și micșorează însemnătatea aceleia în cercul statelor europene.

Naționalitățile nemaghiare posed o conștiință națională viuă. Pentru dinsele încă are valoare ceea ce s'a dîs în adresa dietei ungare dela 10 August 1861: Dacă popoarele ar fi fără vre un simțiment politic mai desvoltat și fără voință, în acest cas ar fi ușor a le contopi și a crea în lipsa unei unități naturale o unitate artificioasă... Dar astăzi simt deja naționalitățile, simte fie-care clasă a popoului prețul libertății politice și al independenței legale, se alipește de aceea cu pietate și arare-ori succede, cu delăturarea acestor simțimente și a acesteia pietăți, a reforma popoar și țeri conform teoriilor politice contra voinței lor. Da, astfel de încercări sunt împreunate adese-ori cu pericol, deoarece libertatea de voință e pentru singuratici o comoară atât de scumpă încât pe prețul jertfirii aceleia nu primesc bucurios nici chiar aceea ce de bună voia ar fi fost folositor și în interesul lor.

Simțimentul îndreptățit al amărăciunii față cu astfel de încercări se alimentează prin aducerea aminte de trecut, care e cu atât mai neșters din memoria naționalităților nemaghiare, cu cât e prezentul mai apăsător, cu cât e mai mare regresul și scurtaarea ce o simt în drepturile lor acum în comparațiune cu timpurile de mai înainte.

Locuitorii nemaghiari ai Transilvaniei se simt îndeosebi adînc vătămăți, deoarece caracterul poliglot al acestei țeri află espresiunea de drept public și în dreptul public al Transilvaniei — abstrăgînd dela mărturia lui Verböczy *Tripartitum pars III. tit. 2 și 3*, că în Transilvania sunt în vigoare regulamente, cari se abat dela regulamentele regatului Ungariei.

Astfel hotăria articolul de lege I al dietei Transilvane din 1846/7:

§. 4. Toate jurisdicțiunile, toate judecătoriile și oficiile civile au să se folosească atât la pertractări și la redigearea protocoloalelor, cât și în raporturile și decretelor lor în mijlocul națiunii maghiare și secuiești, de limba maghiară; ear în mijlocul națiunii săsești, de limba germană.

§. 5 Națiunea săsească rămâne cu privire la corespondența cu jurisdicțiunile și de aci înainte prelungă datina observată dela redactarea articolului XXXI din anul 1791 încoace.

După o desvoltare progresivă și o aprețiere justă a principiului egalei îndreptățiri a naționalităților s'a adus legea despre folosirea acelor trei limbi ale țerii, și anume: a limbei maghiare, germane și române, în comunicarea publică oficială, și s'a sancționat de către Maiestatea Sa la 5 Ianuarie 1865.

Legea aceasta s'a executat timp îndelungat și a corăspuns, ca nici una până acum, pretențiunilor locuitorilor poligloti ai Transilvaniei, fără de a fi jignit cătuși de puțin acțiunea monarhiei înafară și unitatea statului înlăuntru, posibilitatea practică a guvernării și a administrării și administrațiunea punctuoasă a justiției.

Cu atât mai dureros a trebuit să atingă pe populațiunea germană și română din Transilvania regresul pe terenul egalei îndreptățiri naționale, cu cât au fost împedecate de a profita de egala îndreptățire a limbei lor prin legea „despre egala îndreptățire a naționalităților“ (Art. de lege XLIV din 1868), creată după efectuarea uniunii Ardealului cu Ungaria, și au fost silite a aduce jertfe însemnate în favorul limbei maghiare, declarată de limbă oficială a statului. De atunci li s'au impus încă și mai multe jertfe și s'a restrîns valoarea limbilor nemaghiare destul de strîmtoare prin art. de lege 44 din 1868 și mai tare, ba, s'a nimicit așa dicînd cu totul, parte prin ordinațiuni de ale înaltului guvern, de ale autorităților administrative și de ale judecătoriilor, parte prin modificarea articolului de lege 44 din 1868 de către legislatură. Așa de exemplu, ca să amintim numai unele, jude-

cătoriile de întâia instanță — cu toate, că legislatura n'a modificat nici n'a șters cu desăvîșire §-ul 8 al articolului de lege 44 din 1868, ci din potrivă l-a garantat și pentru viitor prin §-ul 6 lit. d) al articolului de lege 4 din 1869 — și în provinciile nemaghiare nu resolvează acușările și cererile partidelor nemaghiare în limba acelora, redigează protocoalele de instrucțiune, de ascultare de martori, de ocuțaune și de alte acte judecătorești exclusiv numai în limba maghiară, dacă partidele, martorii și esperții nici nu o înțeleg; afară de aceste citațiunile nu se scriu în limba maternă a partidei citate sau în limba protocolară a comunei, în care locuiește. Tot așa se întâmplă în procesele criminale, că acusa, apărarea și aducerea sentenței cu privilegiul pertractărilor finale verbale, nu se efectuează în limba maternă a acusatului, ci exclusiv în limba maghiară. Mai multe judecătorești de prima instanță au asistat prin simple hotărîri judecătorești folosirea limbilor nemaghiare cu privire la prezentările advocaților, purtarea proceselor și publicarea sentenței, — fără nici o considerare la §-ul 9 al articolului de lege 44 gin 1868.

Pe calea legislaturii s'au impus naționalităților nemaghiare jertfe grele, în special prin articolul de lege XVIII din 1879, prin care se introduce propunerea obligată a limbii maghiare în scoalele elementare nemaghiare, și anume se amenință prin numărul oarelor dispuse, pe calea ordinațiunii, instrucțiunea băieților nemaghiari cu atât mai virtos, cu cât în urma rapoartelor ministrului de instrucțiune ordinațiunile acele se execută în multe locuri astfel, încât limba maghiară se preface în limbă de propunere alături cu cealaltă limbă nemaghiară (cf. *a vallás és közoktatásügyi m. kir. ministernek a közoktatás állapótáról szóló és az országgyűlés elé terjesztett tizenharmadik jelentése 1882/3—1883/4 pag. 58*); tot astfel de jertfe cere dela naționalități și articolul de lege despre scoalele medii XXX din 1881.

Actele administrațiunii statului de instrucțiune sunt mai mult potrivite spre a umplea pe naționalitățile nemaghiare de îngrijiri grele cu privire la viitorul lor. Prin ignorarea pescrierii pozitive a §-lui 17 din articolul de lege 44 din 1868, din visteria statului nu se înființează scoale populare și medii nemaghiare, cu toate că și nemaghiarii contribuie cu tot acele dări, ca și maghiarii, se înființează însă cu multe cheltueli scoale de stat maghiare alături cu cele germane și române din comunele nemaghiare, cari se susțin singur numai din mijloacele naționalități or respective. Și aci nu mai facem nici o observare asupra raportului oficial al dlui ministru de instrucțiune, în care se face cu privire la gimnasiul de stat din Neoplanta declararea, că „funcțiunea după chemarea sa e magirisarea.“ Regresul scoalelor nemaghiare se constată în rapoartele oficiale ale înaltului ministru de instrucțiune, prezentate dietei, fără de nici o exprimare a regretului — așa scoalele cu limba de propunere germană erau în Unguria în anul 1869 1232, ear în anul 1880 numai 867, și în anul 1883 plane numai 690. — Relativ la raporturile scolare din capitală, unde pentru copii obligați de a cerceta scoala ai acelor 120,000 locuitori germani, nu există nici o unică scoală populară, se dice în raportul al de-celea al dlui ministru de instrucțiune: „cele 14 scoale cu limbă de propunere maghiară s'au înmulțit la 133, cele două scoale cu limba de propunere germană, cari s'au sortat din anul 1869, au încetat cu totul, ear numărul scoalelor maghiaro-germane s'a redus dela 28 la 6. Pe terenul acesta a dovedit municipiul capitalei un rezultat, pentru care merită cu tot dreptul recunoștința națiunii,“ („a 14 magyar tannyelvű iskola fölszaporodott 133-ra. az 1869-ben volt 2 német tannyelvű teljesen megszünt s a magyar-német tannyelvűek száma 28-ról 6-ra apadt. E téren a főváros közönsége oly eredményt mutatott fel, melyért a nemzet háliját méltán kiérdemli.“ *A vallás és közoktatásügyi m. kir. ministernek a közoktatás állapótáról szóló és az országgyűlés elé terjesztett tizedik jelentése 1879/80 — 1880/81 pag. 150*).

Cu totul altmintrele sună promisiunile, care au fost legate în mod sərbătorec de uniunea Ardealului cu Ungaria în dieta Transilvaniei ținută în anul 1865/6 la Cluș. În această dietă domnia unanimitate relativ la aceea, că pretenșiunile naționale ale sașilor și românilor cu privire la limbă trebuie respectate. Nici un vorbitor nu a tradat atunci nici pe departe tendențe de maghiarizare. Nu s'a aflat atunci nici între sași nici între români nimeni, care să fi renunțat dela pretenșiunile naționale. Aceasta o dovedesc chiar și declarațiunile făcute de o fracțiune foarte mică a românilor (deputatul Iosif Hoszu) și de o mică fracțiune a sașilor (de către deputații Samuil de Löwenthal, Iuliu de Brennerberg, Francisc de Brennerberg, Frideric Wächter, Mauriciu Conrad), cari declarațiuni s'au recomandat de către dieta din Cluș prin adresa de 18 Decembrie 1865.

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Brașov, 27 Martie v. 1885. Dl Redactor! În comunicatul meu din urmă ve anunșam despre o reprezentație teatrală arangiată de către „clubul literar“ al bravelor noastre damicele de aici. Încântat de esemplara activitate desvoltată de delicatele mlădițe ale secului frumos nu me putui reține, ca să nu le urez deplin succes și în această întreprindere. Foarte vesel me simț ași, căci me aflui în plăcuta poziție de a putea constata, că succesul a fost mai presus de ori ce așteptare. Prin producțiunea din cestiune, ce avu loc aseară în Reduta orașului, s'a dat o vie dovadă, cumcă delectanți și diletante prin studiu serios știu ajunge la destoinicia actorilor de profesiune, ba acestea s'au arătat a fi întru toate superiori față de multe trupe teatrale ambulante.

Piesele reprezentante au fost: 1. „Nino“ în versuri, de I. P. Cerchez și 2.) „După teatru“ prelu-crată și localisată după piesa franceză „O ceașcă de tee“ de F. V. Stefanelli.

Persoanele, cari au jucat în aceste piese sunt dșoarele: Elena Dimitriu, Elena Popovici, Octavia Baboian și dnii: Andreiu Bârsan, I. C. Panțu și Iacob Mureșan jun. în piesa întâiu, ear într'a doua: dșoarele: Tița Murășan și Lucia Pușcariu și d-nii Andreiu Bârsan și Stefan Bobancu.

Vorbînd în special despre singuraticile persoane ale acestui frumos buchet de diletanți, ar trebui să repetim la fiecare aceleași vorbe de laudă meritată. Mișcare naturală, ținută nobilă, și estetică, limbă corect și respicat cu un cuvînt tot coloritul reprezentațiunilor a fost cât se poate mai nimerit.

Aplausele publicului nu mai încetau după fiecare scenă; dșoarele diletante fură onorate cu buchete mari de flori din partea publicului. Conducătoriul acestor reprezentațiuni dl Andreiu Bârsan prin aplause nesfîșite a fost chemat la fine din nou pe scenă pentru de a i se exprima din partea publicului speciale urări.

În fine nu se poate lăsa nerelevată o împregiurare, care înaltă cu atât mai mult zelul și căldura ce caracterizează pe damicelele diletante față de aceste încercări. D-le lor jertfiră nu numai timp și osteneală ci chiar și sume însemnate de bani, căci și făcără însuși bogatele costume cu cari erau îmbrăcate și cari în tot cazul n'au putut costa mai puțin de câte 100—150 fl. Aceste costume nu știu dacă s'ar mai putea astfel întrebuița, de oarece aveau o formă ca cele din evul mediu.

Între piese s'a cântat de către orchestra orașului uvertura „Stefan cel mare“ de Iacob Mureșan jun. În această orchestră se vedeau și câți-va studenți dela gimnasiul român; onoare junimei noastre studioase de aici, căci știe folosi timpul liber cu ocupațiuni de artă.

Publicul asistent a fost foarte numeros; se vedeau foarte mulți indiviși de naționalitate streină și cu deosebire sași.

Venitul total al acestei reprezentațiuni este cam de 230 fl. ear venitul curat cam de 110—120 de florini.

După cum se aude, aceste piese se vor mai reprezenta odată împreună cu o a treia piesă de cuprins mai popular. Această faimă a cauzat o bucurie deosebită publicului român brașovean. G.

Voila, în zilele Babelor 1885.

„Țara Oltului,
Para focului,
Țară de ocară,
Pită de sêcară!“ (Țicală din popor.)

D-le Redactor! Este un interval cam îndelungat, de când a apărut Nr. 7 al prețuitului Țiar „Tel. Rom.“ ce binevoiți a-l redige. Cam îndelungată mângăiere a avut și dl Daniele Gabor, învățator element. de stat pentru gloria închipuită, că subscri-sului mi-a „tăiat pofta“ de a me mai atinge de „înalta“ persoană a d-sale.

Ce e drept am cam întărdiat cu chiarificările de față, pe cari dl Gabor le-a încheiat în pripă, dicînd: „cu astfel de oameni, cari n'au curagiul a eși cu numele în publicitate, ci de după tufă aruncă în alții cu neadevăruri, ca să nu me exprim prea prosaice, să Țic cu minciuni, nu mai stau de vorbă și din parte-mi privesc cestiunea de încheiată.“

Veți Doamne, dl Gabor s'a scărbit atât de mult prin neadevărurile — rectius — minciunile (???) cuprinse în corespondința mea din Nr. 135 din a. tr. încât declară, că nu mai stă de vorbă cu mine. D-sa mai esclamă cu tot focul: „Rușine! De trei ori rușine: Un om de caracter nu se poate demite nici când la folosirea de minciuni, pentru a înegri pe altul înaintea onoratului for al publicității!“ Măi, că adînc a trebuit, să se indigneze d-sa de o

„cutezanță“ atât de oarbă, cu carea am pășit eu față de dînsul! Și prin această apucătură — la părere — sofistică, oare-ce intenționează d-sa? speră bietul, că doară — doară va orbi ochii lumii, se creadă, că dînsul e tocmai așa de sfânt, precum se încearcă a se presenta. Dar liniștească-se dînsul, că scoala machiavelistică și fariseistă, ce o posedă, nu intimidează pe mine, ca să-l facă a-i crede „sfintele“ sale asigurări.

Cât pentru cele scrise de mine în Nr. 135 al „Tel. Rom.“ referitor la persoana d-lui D. Gabor, carele void a apărè mai înălțat, se face în chipul neînsemnătății, — afe d-sa, că acele notițe ale mele nu le-am comunicat publicului român, pentru-că ar merita vre-o considerare „inalta“ d-sale persoană, ci pentru ca opiniunea publică se nu rămână în necunoștința oamenilor acelora, cari se grăbesc a-și înălța „nobleța inimii“ lor înainte de vreme și a impune tuturor ca personalitatea lor, — am făcut aceasta, pentru-ca să ne cunoaștem și să ne distingem bine unii pre alții.

Mi se impută, că stau după tufă și arunc în alții cu minciuni. (?) Apoi de! ce să faci? Dacă e silit omul a face astfel, atunci când știe cu cine are de lucru, nu-i poți lua în nume de rău. Cel, ce știe, de câte machinațiuni infernale nu s'a sfiit dl Gabor a se folosi pentru suprimarea altor persoane onorabile, fără leac de vină, trebuie să aibă precauțiune, ca să nu-i se întărească cunoștințele printr'o tristă experiență proprie.

Ce se atinge de „minciuni“ și de cererea dlui Gabor, ca să documentez un singur cas, — apoi iată-i voui împlini cererea nu cu un singur cas, ci cu câte-i va plăcè. În cele următoare îmi i-au voie a presenta la acest loc portretul d-lui D. Gabor cu toată sinceritatea, măcar că n'ar merita atâta considerare persoana d-sale.

Dl D. Gabor, absolvând cursul pedagogiei, după multe rugăminți, cu cari nu mai slăbia pe forul administrativ al scoalelor granițarești din Sibiu, ajunse de-a dreptul ca învățator diriginte în Scoreiu. De altfel dînsul stăruia a ajunge la scoala din Voila (locul nașterii sale); acest post era însă ocupat de unul dintre cei mai bravi și probați învățatori. Asupra acestui onorabil învățator și a îndreptat el armele sale infernale, ca să-l măture de aici și să-i ocupe locul. Câte a avut de suferit acel vrednic învățator din partea d-lui Gabor și din partea rudeniilor sale celor mai de aproape, numai dânsul și D-șeu va fi știind. Odată me întemplantem și eu cu ocaziunea unei treceri prin Voila a asista la un examen, pe care-l „onorase“ și dl Gabor cu prezența, dar se fi vădut ce întrebări întortochiate punè la copii, numai ca să-i aducă în confuziune, să-i facă, ca să nu știe și prin aceasta să dovediască oare-și cum nedestoinicia învățatorului deja probat, — până ce în fine îl întemplantem Dl Br. Urs cu vorbele: d-le Gabor, nu număra șaia stelele pe ceriu!

După câți-va ani sa apropiat mai tare de Voila a ajuns în Lisa. De aici a început a înstreina pe poporul din Voila de cătră demnul seu învățator în demnându-i a-și da pe copii lor la dînsul în Lisa, căci îi învață ungurește; ca casuri reale amintesc pe două persoane onorabile și inteligente din Voila și anume: I. Șerban și Moise Șerban ș. a. Pe copii cari i-a apucat la sine îi pune apoi să instruzioneze pe ceilalți scolari, până ce dînsul se ocupa cu alte afaceri de a le sale, ear de „ungurească“ nici pomenire: aici scopul i-a fost discreditarea unuia pe contul altuia: dar e de prisos, să mai amintesc scopul, căci e destul de evident.

Ca model de caracter las să urmeze aici în original o epistolă adresată unuia dintre colegii sei, pe carele l-a amărât în multe rânduri până la suflet cu toate că acesta îi face lui cele mai binevoitoare servii: „Scorei în 13 Maiu 1879. Frate.....! Te rog Frate, să nu iai în nume de rău, dice 'mi iau libertate a-ți adresa vro câteva rânduri. Poate Frate....., că vei fi necăjit preste mine, fără vedënd că cu ce iubire te-ai arătat față de noi, când am fost acasă, cred și sperez că rugându-me de ertare, Tu me vei auzi. Deci Frate....., fi bun și eartă, că recunosc și eu că Te am vătămat la două ocaziuni — recunosc frate că în genere nu m'am purtat precum s'ar fi convenit. Recunosc „frate.....“ că să fi făcut cineva așa cu mine în Scoreiu și eu la-și fi urit. Deci, frate....., și sânta scriptură dice: „Ferice de aceia, cari și recunosc erorile și se pocăiesc va se dîcă: se îndreptează.“

Fără de aceea poate, că Vei cugeta, ca eu ori și unde mi s'a dat ocaziune, te-am defaimat?! Nu, Frate, aceia nu o pot recunoaște, că me-ar mostra conștiința. Eră până când mi s'ar da ocaziune să vii acasă, primește frate din parte mi mulțămita cea mai cordială din partea mea, fiindcă ai nîzuit întru acolo de s'a împreunat Fratele Nicolae cu sorumea. Încât se atinge de mine, vei ști prea bine

că sunt foarte ocupat. Finesc, în aceea speranță că epistola'm presentă te găsește sănătos, primește salutări cordiali dela al teu, ție totdeauna binevoitoriu — Daniele Gabor m. p. inv. dirig.“

Foarte mare penitență la ajuns pe d-sa și foarte binevoitoriu a devenit față de acela, cătră care a adresat această epistolă, pentru ca cu atât mai înverșunat persecutor se devină mai târziu.

După multe stăruințe și opintiri prin fel de fel de subminări și șicane isbuti a amări sufletul învățatorului diriginte din Voila intrată încât acesta își ceru de repetite-ori transferarea, carea, ne primindui-se își dete demisiunea. În urma acestei victorii își puse dl Gabor carul în petrii, alergă pela Sibiu și în sfârșit eată-l că-și ajunge mult doritul scop, fiind denumit el ca diriginte în Voila.

Cum și-a împlinit chemarea sa și aici, se poate vede din cele următoare.

În 5 Aprilie 1884. după 3 oare p. m. dl Br. Urs a cercetat scoala din Voila: scolarii domnului Gabor se băteau în clasă, ear dînsul era... știe D-șeu unde. În 7 Aprilie (a treia șa) Luni l-a cercetat din nou și i-a găsit clasa de nou în disordine ear pe el nicăiri. Cu această ocaziune i se dete consiliu abundi.

Într'o hârtie, venită dela On. Comitet granițareșc din Sibiu și cetită dlui Gabor în ședința Eforiei scolare din Voila la 6/18 Maiu 1884, se dice între altele: de oare-ce Gabor e incorigibil în felul seu, constatându-se că el a ruinat scoala, se va introduce a doua cercetare disciplinară în contra lui prin care el va fi *) pentru totdeauna destituit dela toate scoalele granițarești.

La finea semestrului I din a. scolar 1883/4 i s'au înapoiat raporturile sale scolare pentru de a le compune după toată regula.

În sfârșit cine poate fi în stare a număra aici toate abaterile sale față de sfânta chemare, ce o avè și cine poate scrie toate pările calumnietoare îndreptate la comitetul central din Sibiu asupra învățatorului secundar!

Mai adaug încă câte-va casuri de seduceri asupra unor oameni, ca să-și de copii sei la scoala ungurească.

Mult a stăruit pe lângă dl notariu cercual din Voila D. Șerban și pe lângă dl Moise Șerban tot din Voila ca să-și dee pe copii lor la scoala maghiară din Făgăraș, dar acestia, conscii de starea lucrurilor, au lucrat după dreapta dlor judecată; a voit să ducă cu sine în Făgăraș și pe G. Focarcoș tot din Voila vedënd însă, că nu isbutește, i-a îndemnat a-i duce mai bine la scoala de stat din satul vecin (Sâmbăta inferioară), decât să-i lasè în Voila. „Durere,“ că nici acest sfat n'a fost primit.

Un băiat din Sâmbăta inferioară cu numele Dumitru Mih. Popa a cercetat scoala din Voila la învățatorul secundar (nu la dl Gabor). În anul de față, fiind îndemnat tot de dl Gabor, la dat la scoala de stat de acolo, cu toate că dînsul voia a-l duce tot în Voila.

Ca dovadă despre „seriositatea bărbătească“ a dlui Gabor poate servi împregiurarea — carea nici nu ar merita să se mai povestească — că dînsul la dese ocaziuni se fălește dîcînd, că stă foarte bine cu dl inspector reg. de scoale, căci acesta la întelnire-l salută cu „servus.“ Apoi de câte ori nu l-am auzit și eu exprimându-se, ca acum vede el, cât de rău a făcut, că s'a aplicat ca învățator la scoalele granițarești și nu s'a aplicat la ale statului.

Cel ce cunoaște și referințele conjugale ale dlui Gabor, trece simplu la ordinea șaile preste „inalta“ d-sale persoană. Acestea însă din considerarea altor persoane onorabile streine nu aflu cu calè a le atinge.

În fine încheiu cu atâta și, dacă mai poștește dl Gabor, bucuros îi mai stau la dispoziție cu casuri reale de felul celor mai sus. Ear, ca să nu i-se pară, cumcă îl contrariez cu rîutate fără de a primi și idei de a le sale, mai adaug și următoarele maxime latine, folosite de dînsul la încheierea corespondenței sale din Nr. 7 al „T. R.“: „Si tacuisses, filosofus mansisses! Dixi et salvavi animam meam.“

Olteanul.

S-Sebeș, în 1 April 1885. Onorate Domnule Redactor! Este o datorință națională sântă, a pune în curent pre publicul rom. despre toate, cele ce se petrec prin ținuturi românești fie bune, fie rele, căci din ambele casuri putem scoate învățătură și folos. Acestea datorințe voui a satisface și eu prin acesteia orduri.

Domnule Redactor! Seclul al 19-lea, seclul luminei și a asociațiunilor, unde este forța macesimă materială și spirituală a străbătut și asupra româ-

*) Precum a și fost.

nului, cel odinioară privit, ca o vită și prețuit ca atare, și ați îl vedem apucat pe căi bune.

Geniul seclului a 19-lea, carele strigă „Înainte“ a deșteptat și pre poporul rom. din letargia și amorțala seculară, la carea a fost condamnat, nu pentru vina ori lașitatea sa, ci chiar pentru generositatea și marinitatea lui.

El a prevădut, ca pentru mântuirea esistenței sale naționali, nu e alt mod ori mijloc de scăpare decât cultura; deci cu toată energia și rezoluțiunea a apucat pre calea aceasta. Aventarea în cultură a acestui popor vital în timp relativ scurt, — eu dîc plin de bucurie și mândrie, ear streinii privind chioris, recunosc, că — e admirabilă. Și întru adevăr nu e prea lung timpul, decând vedem un număr îmbucărătoriu de asociațiuni și reuniuni înființate, pentru aventarea culturai naționale, în toate părțile locuite de români.

Institutiunile de învățământ, fără vre-un ajutoriu ori sprigionă, numai din modestele și mărginitele noastre puteri ni le-am sporit binișor; bărbați cualificați în toetă privința — adecă inteligința — ni s'a sporit și se sporește în proporțiune însuflătoare de respect.

Ba de un timp bunișor vedem pre români, înființându-și asociațiuni economice, bance de păstrare pentru a scăpa poporul de cămătarncii lacomi.

Acestea institutiuni în timpul de ați sunt pentru noi unele din cele mai binecuvântate și mai folositoare. Și ar fi timpul, ca în toate ținuturile locuite de români, în centrele acelora, să se formeze atari bance, fie la început cât de mici, căci se vor mări ele cu timpul, după ce se vor convinge cu toții, chiar și cel mai simplu econom, că sunt bune, folositoare și ne scapă din lațul streinilor.

Noi sebeșeni de câțiva ani am cugetat la o atare bancă; timpul cel neliniștitor din urmă, ne a atras atențiunea dela aceasta instituire; ear ați plini de bucurie, am onoare a-ți împărtăși, că aceea e ca înființată.

În 28 Marte a. c. am ținut o conferință la D. prot. Tipeiu în privința aceasta și toți unanime am fost pentru înființarea ei cât se poate mai iute.

S'a ales o comisiune de 5 membri, carea să facă statutele, respective să studieze statutele prezentate pentru acest scop. Aceasta comisiune în timp de 2 săptămâni la toată întemplantarea va fi gata.

Atunci imediat se va face un „apel“ pentru subscrierea acțiilor.

Încât s'a vorbit până acum asupra capitalului el va fi de 25,000 fl. v. a., ear acțiile a 50 fl idest 500 acții.

Nimic nu ne lipsește, pentru a face acest lucru bun și de prosperare, pentru români, nu numai din S. Sebeș ci și din tot giurul S. Sebeșului. Avem speranță, că în câți-va ani, vom avea de lucru cu sute de mii.

Însă ca această institutiune se prospereze întru toate, avem lipsă de ajutorul bărbaților onesti din cerc. Suntem însă siguri că îl vom și avea în toată privința.

Nu am să laud nimic, dle Redactor fără doresc, ca această societate, carea deodată cu învierea Domnului să ivește, să prospereze și să înflorească.

Primiți dle Redactor deosebită stimă:

Z. Murășan.

Din Public.

Sebeș, în 6 Apriliu 1885.

Prețuitul jurnal ce redigeți mi-a ajuns și mie în mână și anume Nr. 33 dto 21 Martie (2 Aprilie). Corespondența apărută din Sebeș respective cuprinsul acelei corespondențe, me necesitează a ve scrie următoarele șiruri pentru chiarificarea adevărului, deoarece-ce vor fi poate mulți între On. cetitori ai „Teleg. Rom.“ cari vor lua de adevărat cuprinsul acelei corespondințe.

Deci rugându-ve a da loc și acestor șiruri în prețuitul DVoastre jurnal, încep numai decând cu vetea detunătoare a toastelor.

În toastul meu am șa:

O alegere e de a se asemăna cu o luptă. Resultatul luptei nime nu-l poate numi încă înainte categorice sigur, chiar și dacă una din ambele partide luptătoare este mai slabă, nici chiar atunci când pe partea partidei celei mai tari se află conducătorul cel mai dibaciu, cu atât mai puțin se poate dice ceva sigur despre rezultat atunci, când puterile luptătoare sunt mai egale, pentru-că totul zace în mână celui mai înalt conducător.

Așa dar noi, cari astăzi am fost norocoși a fi învingători, trebuie să dăm mulțămita celui mai înalt cărmuitor, pentru acest rezultat; să-i mulțămim în deosebi că ne-au ajutat a alege un bărbat de origine nobilă, carele și-au dat promisiunea cavalerescă, cum-că va reprezenta cercul seu alegător fără

deosebire de partidă. În acest înțeles îmi ridic paharul pentru nou alesul nostru deputat.

Dl deputat contele Horváth răspunde că se simte tare măgulit vedând în ce mod frumos i-au dat acest cerc alegător încrederea sa, se simte cu atât mai tare mișcat și spre activitate îndemnat, cu cât știe cât au fost de puțin cunoscut în acest cerc, care l-au ales în un mod așa deosebit de deputat; deci își ridică paharul pentru cercul seu alegător.

După aceea se sculă părintele din Călnic Ferd. Metz și dîse: Eu am auzit aici vorbindu-se de o luptă, însă nu am văzut nici un inamic; doresc ca încă mai târziu să nu vie nici un inamic, ba nici să nu fie inamic; prin urmare ridic paharul meu pentru frățasca înțelegere între alegătorii acestui cerc.

Acestea sunt toastele cu cuprinsul lor adevărat și fidel. Nu este dar adevărat, că eu a-și fi amintit barem o iotă despre inamic; nu este adevărat, că domnul deputat ar fi reflectat a nu fi văzut nici un inamic; nu este în fine adevărat nici aceea, că dl paroch Metz ar fi strigat un „pereat” românilor deoarece-ce dînsul au beat pentru buna înțelegere a tuturor alegătorilor acestui cerc.

Ar fi făcut foarte bine scriitorul acelor șiruri să fi relatat totul după fața sa adevărată, de oarece cuvintele exprimate publice nu se pot ascunde. Cu tendință malițioasă însă s'au relatat chiar în contra înțelesului lor, cu scop de a produce sânge rău și mai știe Dumnezeu ce, și după ce venează astfel de oameni neliniștiți și malițioși.

Friedr. Bömches de Boor.

Varietăți.

* Inmormântarea parochului romano-catolic de aici Stefan György s'a făcut în prezența unui public foarte numeros. Escelenția Sa domnul arhiepiscop și metropolit Miron Romanul a fost incongiurat de asesorii consistoriali.

Corpul defunctului s'a depus la mănăstirea calugărișelor ursuline, de unde pr-ste câte-va zile se va transporta la Gherla.

* (Avis.) Pentru petrecerea în favoarea reuniunii române de cântări din Sibiu se pot scoate biletele mâne dela 10—12 și 3—5 oare în camera Nr. 1, dela „Imperatul Roman,” și seara la cassă.

* (Hymen) Domnul Teodor V. Păcățian, redactorul noului ziaru „Timișiana,” își va sërba la 8/20. Aprilie cununia cu dna Aurora Mercea n. Caracioni. Le dorim multă fericire.

* (Cas de moarte.) În săptămâna Paștilor a răposat în Mentone, în Franția de sud, **Corneliu de Lemeni**, doctorand în medicină, după terminarea studiilor sale la universitățile din Gratz, Viena și Paris, — în etate de 25 de ani. Fie-i țărina ușioară!

* (Ignoranță.) În secul al XVI-lea un filosof cu numele Ramus, a fost anatemisat din partea învățătorilor Sorbonieni din cauză, că nu esprima litera Q. ca ei cu „kánkám” — ci cu „quamquam.”

* (Postal.) Se deschide concurs pentru un adjunct de oficial classa primă. Condițiuni: cauțiune 200 fl. Emolumente: salariu anual 600 fl. și 100 fl. bani de cuartir.

Suplicele se se aștearnă în trei săptămâni la direcțiunea poștei din Sibiu.

— Se deschide concurs pentru postul de magistru postal.

1. În comuna *Daia*, comitatul Sibiu.

2. În comuna *Persani*, comitatul Făgăraș.

Condițiuni. Contract de oficial și cauțiune 100 fl. Emolumente. Salariu 150 fl. paușal de cancelarie 40 fl.

Suplicele se se trimită în trei săptămâni la direcțiunea poștei din Sibiu.

— În comuna Șarmașul mic (Kis-Sármás) c-ottul Clușului cu începerea 16 Aprilie a. c. se înfițează oficiu nou de postă, care va comunica prin cariolă cu oficiul postal din Mociu.

Cercul de imanuare îl formează: Báld, Șarmașul mare și — mic.

Acest oficiu este autorisat a primi și inmanua epistole și pachete, mai departe asignațiuni postale postepațiuni și alte încredințări oficiale.

Mersul următoriu:

Pleacă din Șarmașul mic	la 10 oare	30 m. a. m.
Sosește în Mociu	la 12 „	30 „ la a.
Pleacă din „	„ 2 „	— „ p. m.
Ajunge în Șarmașul mic	„ 4 „	— „ m.

* (Calumniare.) Îmbărbătând Mardonius pe Xerxes la resboiu în contra grecilor, i-a pus în vedere științele osteșesti ale grecilor ca pe unele foarte inferioare. Căruia Artabanus în o oratorie lungă i-a dîs: calumniarea renumelui altora e cea mai rea pasiune, în care doi inși și răsbună și al treilea suferă. Calumniatoriul își răsbună, căci acuză pe cel absent. Celce-i crede acestuia își face o închipuire rea în urma acestei acuzări despre cel calumniat fără de a fi convins despre adevărul din lucrul despre care i se vorbește. Și așa al treilea suferă îndoit, căci unul îl descrie ca pe un făcător de rele, și celalt îl crede de așa.

— Doi dintre păzitorii de noapte ai cortulu regelui Antigonus îl vorbiau de rău, el ridicând o parte a acoperemintului cortului le a dîs: Mergeți mai în colo, ca să nu se întempe cumva să ve audă regele.

Tot Antigonus auzind unele sudalme ce i se adresau din partea unor soldați trimiși de el pe un drum nepracticabil, i-a îndreptat pe un drum mai bun dîcînd:

De aci înainte numai înjurați pe regele, care va pornit pe drum rău, ci lăudați pe acela, care va îndreptat pe o cale mai bună.

Băiatul seu tratând rău cu civii i-a dîs: Au nu știi tu că domnia e o servire nobilă.

— Calumniat Alcibiade de Athenieni în măsură mare, a tăiat coada cânelui seu și i-a dat drumul prin oraș, dîcînd: Până când vorbesc despre cănele meu, pe mine me vor iuta!

— Melanchton pretinđînd dela un poet hessian ca să-i facă cea mai bună poesie despre lucrul cel mai rău: i-a făcut o poesie despre calumniare.

Loterie.

Sâmbătă în 11 Aprilie 1885.

Buda: 4 86 48 27 69

Nr. 173.

[1002] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroch Ioan Teposul în parochia de clasa a III-a din Șirnea, protopresbiteratul Branului — pe basa încuviințării Venerabilului Consistoriu de dto 8 Ianuarie 1885 Nr. 6725/B. 1884, se escrie prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele parochiale în suma de 200 fl.

Concurenții au a-și trimitte subscrisului suplicele lor în sensul statutului organic conform dispozițiunilor sinodului arhiepiscop din 1873 pentru regularea parochiilor și a regulamentului congresual din 1878 pentru parochii.

Zernești în 21 Martie 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 89.

[999] 3—3

CONCURS.

În urma ordinațiunei Preavenabilului Consistoriu archid. ddto 5 Martie 1885. Nr. 6880 B. 1885, se escrie al doilea concurs pentru întregirea parochiei vacante Micănești cu filia Almașel, protopresbiteratul Ilici, cu terminul de 30 zile dela prima aparițiune în foaia noastră „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

1. Dela 130 de case câte una măsură mare cucuruz smicurat.

2. Folosirea cimiteriului și venitele stolari obicinuite, cari computeate toate în bani dau un venit anual de 369 fl. 40 cr.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și a regulamentului pentru parochii din 1878 în terminul defipt la acest oficiu ppresbiteral.

Gurasada 20 Martiu 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecse Olariu,
adm. ppresb.

Nr. 295.

[997] 2—3

EDICT.

Alecsandru Lupea gr. or. din Seliște care de 14 ani au părăsit cu necredință pre legiuita sa soție Ana Oprean Hanciu gr. or. asemenea din Seliște, fără a se ști ubicațiunea lui și dacă mai trăiește, prin aceasta se citează ca în termin de trei luni dela datul de față să se infăpșeze înaintea subscrisului, căci la din con-

tră cererea de divorțiu a soției lui se va pertracta și în absența lui.

Seliște, 20 Martie 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Seliștei.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 301.

[1001] 2—3

EDICT.

Ioan Ghib gr. or. din Seliște care de 3 ani a părăsit cu necredință pre legiuita sa soție Ana n. Sas gr. or. din Gales, fără a se ști ubicațiunea lui și dacă mai trăiește, prin aceasta se citează ca în termin de trei luni dela datul de față să se infăpșeze înaintea subscrisului, căci la din con-tră cererea de divorțiu a soției sale se va pertracta și în absența lui.

Seliște, 27 Martie, 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al trac-tului Seliștei.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Materie pentru haine

din lână trainică pentru un bărbat de statură mijlocie.

3.10 metre	4 fl. 96 cr.	din lână bună de oaie;
un	8 „ — „	din lână mai bună de oaie;
rënd de haine	10 „ — „	din lână fină de oaie;
	12 „ 40 „	din lână de tot fină de oaie.

Plaiduri de călătorie dărabul fl. 4. 5. 8 până la 12. Haine foarte fine pantaloni, paltoane de purtat și pentru ploaie, din stofe diferite. Tüffl, Lode, Cammis, Cammgarn, Cheviots, Tricots, cârpe pentru dame, Peruviens, Dosking se află la

intemeiat

Joh. Stikarofsky,

— la 1866. —

deposit de fabrică în Brünn.

Modele franco. Pentru croitori cărțile de modele nefrancate. Trimiteri cu rambursă preste 10 fl. gratuit.

Am un deposit de stofă în valoare permanentă preste fl. 150,000. Este lucru natural că rămân bucăți de câte 1 până la 5 metri ca rest din vinderea lor, de aceea asemenea rămășițe trebuie să le vînd în preț de tot moderat. Fie-care om cu mintea întreagă va vedea, că asemenea rămășițe nu se pot trimitte ca modele, căci fiind a se trimitte aceste în sute de locuri, rămășițele n'ar ajunge, este deci înșelătoriă a dîce, că firmele cu stofe trimit modele din resturi, căci modelele sunt din stofe, ear nu din rămășițe. De aci se poate esplica pentru ce se fac asemenea scornituri.

Rămășițele cari nu convin se reprimesc în schimb sau se rescumpără cu bani.

Correspondențe se primesc în limbile: germană, ungurească, bohemă, polonă, italiană și francesă.

[998] 4—24

Nr. 2230 f. ii.

[1003] 1—3

Publicațiune de licitare minuendo.

În urma autorisării în. ministru reg ung de justiție de dto 27 Februarie a. c. Nr. 10294 public licitațiune minuendo pentru anteprenarea la toate lucrările **istitutului corectoriu** ce va fi a se ridica în Cluș cu un preliminarium de spese în sumă de 82,970 fl.

Licitațiunea minuendo verbală se va ține în localul procuraturii reg. din Cluș (Bel-Farkas utza Nr. 12) la 4 Maiu n. 1885.

Până la oara determinată a amintitei zile se pot înainta sub decursul oarelor oficioase în numitul local la mâna procurorului reg. și oferte în scris, la cari oferte închise este a se aclude vadiul de 4150 fl. în bani sau hârtii de valoare apte de vadiu. La licitațiunea minuendo verbală înainte de începerea aceleia, anteprenorii sunt datori a depune la mâinile comisiunei vadiul de 4150 fl.

Planul institutului corectoriu ce e a se ridica și toate hârtiile tehnice se pot privi sub decursul oarelor oficioase la procuratura reg. Cluș, ear condițiunile de licitare se pot privi la procuratura reg. supremă în M. Oșorheiu, mai departe la procuratura reg. în Cluș, Brașov și Sibiu.

M. Oșorheiu, în 8 Aprilie 1885.

Sebástyten Mihály m. p.,
procuror suprem regesc.

Nr. 1300 1885.

[1004] 1—3

Publicațiune.

Pentru începerea lucrărilor pregătitoare în cauza comasării hotariului Cohalmului și anume pentru regularea reprezentanței, alegerea inginerilor și pregătirea preliminariumului de spese, am defipt **điaua de 28 Maiu n. a. c.** în localul antistiei comunale din Cohalm, pe care termin citez pe toți interesații cu aceea, că nepresentarea partidelor nu va împedeca ținerea pertractării.

Tribunalul reg. din Elisabetopole,
Elisabetopole, în 7 Aprilie 1885.

Székely Miklós m. p.,
jude esmis.